

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 26 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie XI Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Dariusz Plewczyński

Protokolant: Karolina Mateja

po rozpoznaniu w dniu 26 lipca 2016 r. w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwo Handlowo- (...)
(...) spółki akcyjnej w S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. na rzecz powódki Przedsiębiorstwo Handlowo- (...)

(...) spółki akcyjnej kwotę 7414,44 zł (siedem tysięcy czterysta czternaście złotych czterdzieści cztery grosze) wraz z odsetkami ustawowymi, a od dnia 1 stycznia 2016 roku z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwot:

- 1356,69 zł od dnia 14 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,

- 3025,80 zł od dnia 25 lipca 2015 roku do dnia zapłaty,

- 2541,18 zł od dnia 24 września 2015 roku do dnia zapłaty,

- 126,69 zł od dnia 24 września 2015 roku do dnia zapłaty,

- 364,08 zł od dnia 18 listopada 2015 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 2667 zł (dwa tysiące sześćset sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 703/16

UZASADNIENIE

Sprawa rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym

Pozwem z dnia 23.02.2016 r. powódka Przedsiębiorstwo Handlowo – (...) spółka akcyjna w S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwoty 7.414,44 zł z ustawowymi odsetkami od kwot częściowych i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazano, że pozwana zamówiła u powódki towar i usługi z zakresu pożarnictwa o łącznej wartości 7.414,44 zł a powódka wykonała zamówienie i wystawiła pozwanej faktury VAT. Zastrzegła, że pozwana nie uiściła należności w terminie.

W sprawie wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Pozwana złożyła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów procesu. Przyznała, że strony łączy umowa sprzedaży. Zarzuciła, że powództwo jest przedwczesne i bezprzedmiotowe w związku z prowadzonymi między stronami ustaleniami w przedmiocie jakości zakupionego towaru. Zastrzegła, że wierzytelności powoda nie są wymagalne.

Na rozprawie w dniu 26 lipca 2016 r. pełnomocnik powoda podtrzymał stanowisko w sprawie, a nadto wskazał, że sprzeciw ma na celu wyłącznie przedłużenie postępowania. Wskazał, że merytoryczne zarzuty nie zostały potwierdzone żadnym dowodem oraz, że nie doszło do zmiany pierwotnej treści umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Handlowo – (...) spółka akcyjna w S. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. są przedsiębiorcami.

Dowód:

- informacja z KRS, k. 6 – 6v, 17 – 23, 36 – 39.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. zamówiła u Przedsiębiorstwa Handlowo – (...) spółki akcyjnej w S. towar i usługi z zakresu pożarnictwa o łącznej wartości 7.414,44 zł. Powódka wykonała zamówienie i z powyższego tytułu wystawiła pozwanej następujące faktury VAT:

- 1) nr FS- (...) z dnia 29 czerwca 2015 r. na kwotę 1.356,69 zł, płatną w terminie 14 dni;
- 2) nr FS-16/7/2015/502 z dnia 3 lipca 2015 r. na kwotę 3.025,80 zł, płatną w terminie 14 dni;
- 3) nr FS- (...) z dnia 9 września 2015 r. na kwotę 2.541,18 zł płatną w terminie 14 dni;
- 4) nr FS- (...) z dnia 9 września 2015 r. na kwotę 126,69 zł płatną w terminie 14 dni;
- 5) nr FS- (...) z dnia 3 listopada 2015 r. na kwotę 364,08 zł płatną w terminie 14 dni.

Faktury VAT zostały opatrzone pieczęcią pozwanej i podpisane.

Dowód:

- faktury, k. 7 – 11.

Pismem z dnia 29 stycznia 2016 r. powódka wezwała pozwaną do zapłaty kwoty 7.414,44 zł tytułem niezapłaconych faktur VAT, w terminie do 10 lutego 2016 r.

Dowód:

- wezwanie do zapłaty, k. 12,

- wyciąg z książki nadawczej, k. 13 – 14.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione.

Powódka roszczenie wywodzi z normy art. 535 k.c., zgodnie z którym przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę. Powódka domaga się realnego wykonania zobowiązania przez kupującego tj. zapłaty ceny.

Zgodnie z art. 3 k.p.c. strony postępowania obowiązane są dawać wyjaśnienia co do okoliczności sprawy zgodnie z prawdą i bez zatajania czegokolwiek oraz przedstawiać dowody.

W pismach procesowych mających na celu przygotowanie rozprawy (pisma przygotowawcze) należy podać zwięźle stan sprawy, wypowiedzieć się, co do twierdzeń strony przeciwnej i dowodów przez nią powołanych (art 127 k.p.c.),

W niniejszej sprawie pozwana nie kwestionuje zawarcia umowy sprzedaży z powódką. Podnosi jednak, że powództwo jest przedwczesne, a strony prowadzą ustalenia, co do jakości towaru, sald, terminów i sposobu rozliczeń.

Z powyższego wynika, że nie jest sporne istnienie stosunku zobowiązaniowego wynikającego z zawarcia umowy sprzedaży, jej początkowych warunków oraz otrzymania towaru. Dodatkowo okoliczności te potwierdzają dokumenty załączone do pozwu. Lakoniczność sprzeciwu uniemożliwia precyzyjną jego ocenę. Wydaje się jednak, że intencją pozwanego jest wskazanie, że powódka dostarczyła towar o nieprawidłowej jakości, a w związku z tym pierwotny stosunek uległ (ma ulec ?) zmianie.

Powódka zaprzecza wadliwości towaru i jakimkolwiek ustaleniom co do zmiany pierwotnych warunków umowy. Wobec czego ciężar dowodu na zaistnienie tych okoliczności, zgodnie z ogólną regułą art. 6 k.c. spoczywa na pozwanej. Jedynym dowodem zgłoszonym przez pozwaną jest dowód z przesłuchania stron, który ostatecznie nie został przeprowadzony z uwagi na niestawiennictwo członka zarządu pozwanej.

Znamiennym jest, że na żadnym dokumencie nie ma uwag pozwanej, co do jakości towaru, przy czym zgodnie z ogólną regulacją art. 563 §2 k.p.c. towar powinien być zbadany przy wydaniu, a wady zgłoszone niezwłocznie. Na fakturach widnieją natomiast pieczęcie pozwanej i podpisy. Umieszczenie pieczęci na fakturach stwarza domniemanie, że posługiwały się nią osoby do tego upoważnione przez pozwaną. Pozwana domniemania tego nie obaliła.

Pozwana nie kwestionuje otrzymania faktur oraz wezwania do zapłaty, w który faktury te zostały wyraźnie wskazane. Prowadzi to do przekonania, że przedmiotowe faktury wskazywane w pozwie uwzględnione zostały w rozliczeniach księgowych. Uwzględnienie faktur oznacza z kolei ich zaakceptowanie przez pozwaną. Co prowadzi do konkluzji, że pozwana nie kwestionowała zarówno zawarcia samej umowy sprzedaży, jej wykonania, jak i wysokości należności jaką winna był uiścić na rzecz powoda.

Pozwana jest przedsiębiorcą, a więc podmiotem profesjonalnie prowadzącym działalność gospodarczą. Racjonalnym jest więc przyjęcie, iż wszelkie dokumenty księgowe wystawiane bądź przyjmowane przez nią (potwierdzają to pieczęcie na fakturach), a tym bardziej zaksięgowane znajdują potwierdzenie w zawartych i wykonanych kontraktach. Nie sposób bowiem prowadzić żadnego przedsiębiorstwa, w którym dokumenty księgowe nie są zestawiane z podstawami ich wystawienia, gdyż prowadziłoby to m.in. do niemożności określenia wiarygodności i długów oraz odpowiedzialności karno – skarbowej. Zaksięgowanie faktur jest też swoistego rodzaju potwierdzeniem warunków na jakich dana umowa była zawierana. W sytuacji gdyby umowa miała inną treść faktura nie byłaby zaksięgowana. Znamiennym jest, że pozwana w toku procesu, nie odniosła się do kontaktów z powódką, w szczególności nie wskazała jaka część towaru była wadliwa i czego oczekuje od powódki. Należy też zwrócić uwagę na zachowanie strony pozwanej przed procesem. Pozwana nie odpowiedziała na wezwanie do zapłaty. Z niczego nie wynika także aby pozwana przed procesem kwestionowała wystawione faktury

Wobec powyższego przyjąć należy, że doszło do zawarcia i wykonania umów na warunkach określonych w pozwie.

Rozstrzygnięcie o odsetkach wydane zostało na podstawie art. 481 k.c. z uwzględnieniem zmiany terminologii od 1 stycznia 2016r. Zgodnie z tym przepisem, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia. Powódce należne są odsetki od dnia następnego po wskazanych przez nią, a wynikających z faktur vat terminach płatności, które są późniejsze niż data odbioru towaru.

Sąd dokonał ustaleń w oparciu o częściowo niesporne twierdzenia stron oraz materiał dowodowy z dokumentów. Dokumenty nie były kwestionowane przez strony, jak również nie budziły wątpliwości Sądu stając się podstawą ustaleń. Dowód z przesłuchania stron został pominięty z uwagi na niestawiennictwo członków zarządu . Dowód z przesłuchania świadka został cofnięty na rozprawie.

Sąd rozstrzyga o kosztach w każdym orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c.). Pozwana przegrała proces w całości i obowiązana jest do zwrotu powodowi celowych kosztów procesu (art. 98 k.p.c.). Na koszty procesu po stronie powodowej składa się kwota 250zł tytułem opłaty od pozwu, kwota 2400 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego i opłata skarbową w kwocie 17 złotych. Wynagrodzenie pełnomocnika Sąd ustalił zgodnie z treścią § 2 pkt.4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

(...)

3 (...)